

Я не знаю, де то було, — може, снилося мені...

Дмитро Загул

Я не знаю, де то було, — може, снилося мені
Тільки серце не забуло про колишні, кращі дні.
Десь в країні невідомій в щасті, в радощах я жив,
І, з журбою не знайомий, я не плакав, не тужив.

Там я мав кришталюну душу, як дзвіночок голосну,
А тепер тужити мушу, без зітхання не засну.
Може, щастя і не було, тільки снилося мені...
Серце! Чом ти не забуло про колишні, кращі дні!